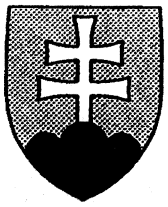
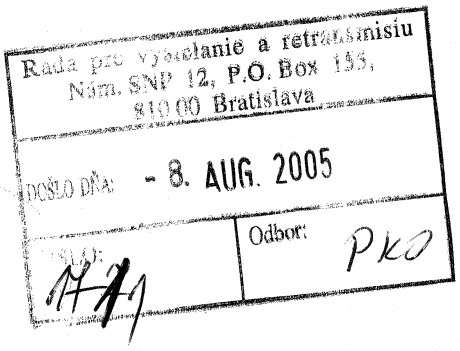
Najvyšší súd
Slovenskej republiky

1 Sžn 56/2004

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Anežky Kellovej a z členov JUDr. Eleny Berthótyovej a JUDr. Igora Belka, v právnej veci navrhovateľky: **Slovenská televízia**, Mlynská dolina, Bratislava, proti odporkyni : **Rada pre vysielanie a retransmisiu,** Nám. SNP č.12, Bratislava, o odvolaní proti rozhodnutiu odporkyne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie č. RP/192/2004 zo dňa 26. októbra 2004, **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľke sa náhrada trov konania **nepriznáva**.

Navrhovateľka je **povinná** zaplatiť súdny poplatok 2 000 Sk do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Odporkyňa rozhodnutím uvedenými vo výroku tohto rozsudku navrhovateľke uložila sankciu - pokutu vo výške 100 000 Sk za opakované porušenie § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.") ktorého sa navrhovateľka mala dopustiť tým, že dňa 6.3.2004 o 17.00 hod. odvysielala program

„Senzi Senzus mix" nesprávne označený podľa Jednotného systému označovania programov (ďalej len „JSO").

Vo včas podanom odvolaní navrhovateľka namietala, že v predmetnej veci splnila povinnosť určenú ustanovením § 20 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z .z. v celom rozsahu, nakoľko JSO zaviedla a uplatňuje ho vo svojej televíznej programovej službe. JSO uplatnila aj pri označení programu Senzi Senzus mix, ktorý vysielala dňa 6.3.2004 označený ako nevhodný pre maloletých do 7 rokov. Trvala na tom, že v danom prípade šlo o parodovanie textov a tém, čo nemožno posudzovať ako prezentáciu negatívneho správania zobrazenú atraktívnym spôsobom prostredníctvom populárnych postáv alebo vzorov, ktoré produkujú také správanie, akým je alkoholizmus, fajčenie, používanie zbraní ako útočného prostriedku, drogové alebo hráčske závislosti tak, ako to predpokladá článok VIII. ods. 1 písm. e/ Jednotného systému označovania programov z hľadiska vekovej vhodnosti a podmienok jeho uplatňovania.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu označila argumenty navrhovateľky za nespôsobilé spochybniť napadnuté rozhodnutie a trvala na stanovisku, že rozhodnutie a postup v predmetnej veci sú v súlade so zákonom. Poukázala na to, že nesprávne uplatnenie JSO nie je možné považovať za naplnenie povinnosti stanovenej v § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. Takýmto konaním došlo k porušeniu predmetnej povinnosti. Napadnuté rozhodnutie navrhla potvrdiť.

Najvyšší súd SR ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. b/ OSP v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo z dôvodov uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

V konaní nebolo sporné, že navrhovateľka odvysielala dňa 6.3. 2004 o 17.05 hod. program „Senzi Senzus mix", ktorý trval cca 30 minút a bol označený piktogramom – nevhodný pre maloletých do 7 rokov. Program bol ladený v zábavnom ľudovom štýle - paródie piesní, scénok, známych hitov. Niektoré texty piesní obsahovali príznakové, slangové slová a neslušné výrazy so sexuálnym podtextom napr. „oddávam sa sexu, neresti", piesne o alkohole – keď víno slopem", v scénke k piesni „Šedzi mucha na ščene". V programe bol náznak pitia alkoholu z fliaš, obscénne gestá v scénke -

transvestita – muž preoblečený za ženu s veľkým odhaleným umelým poprsím s parochňou blondíny, podväzkové pančuchy , vyzývavá mimika a oblečenie. Spevák v preoblečení ženy spieva pieseň o mužovi „Neplač za mnou okres Snina...., čaká ma vojenčina...". V ďalšej upravenej piesni zaznieva zľahčovanie následkov užívania omamných látok, explicitne drog a alkoholu, napr: „na drogy máme, na koks nemáme"(pomenovanie pre kokaín), hrubé výrazy typu sviňa a pod.

Podľa § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z.: *na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých, informujúci o vhodnosti programov pre vekové skupiny maloletých do 7, 12 a 18 rokov."*

V zmysle článku IX. ods. 1 JSO: *Ak sa v programoch kinematografických alebo dramatických dielach, filmoch, sériách, seriáloch, vrátane animácií, alebo v dokumentárnych filmoch, publicistických alebo iných programoch vyskytujú scény, či zobrazenia, ktoré by mohli vyvolať pocit strachu, potom vysielateľ také programy označí ako nevhodné pre vekovú skupinu maloletých do 7 rokov „.*

Podľa článku VIII. ods. 1 písm. e/ JSO: *..Vysielateľ označí programy, kinematografické alebo dramatické diela, filmy, série, seriály, vrátane animácie, dokumentárne alebo publicistické č iné programy ako nevhodné pre maloletých do 12 rokov, ak obsahujú najmä: ... e/ prezentáciu negatívneho správania zobrazenú atraktívnym spôsobom, zvlášť prostredníctvom príťažlivých alebo populárnych postáv alebo vzorov, ktoré produkujú také správanie, akým je alkoholizmus, fajčenie, používame zbraní ako útočného prostriedku, drogové alebo hráčske závislosti..."*

Pokiaľ navrhovateľka namietala, že „v danom prípade šlo o parodovanie textov a tém, čo nemožno posudzovať ako prezentáciu negatívneho správania zobrazenú atraktívnym spôsobom prostredníctvom populárnych postáv alebo vzorov, ktoré produkujú také správanie, akým je alkoholizmus, fajčenie, používanie zbraní ako útočného prostriedku, drogové alebo hráčske závislosti tak, ako to predpokladá článok VIII. ods. 1 písm. e/ Jednotného systému označovania programov z hľadiska vekovej vhodnosti a podmienok jeho uplatňovania." súd sa s tou námietkou nestotožnil.

Je nepochybné, že uvedený výpočet kritérií v článku VIII. ods. 1 JSO, ako aj v ostatných článkoch JSO, ktoré sa týkajú kategórií nevhodných pre maloletých, ako

vyplýva z jeho dikcie, je uvedený len príkladmo, vzhľadom na to, že vyčerpávajúci výpočet situácií, ktoré pri svojom výskyte v programoch môžu mať negatívny vplyv na maloletých nie je možné vopred predvídať. Pri interpretácii JSO je preto potrebné vychádzať aj zo základných princípov JSO uvedených v článku II., či spôsobu klasifikácie programov uvedenom v článku IV.

V danom prípade navrhovateľka označila predmetný program ako nevhodný pre maloletých do 7 rokov. Kritériá pre označenie programu ako nevhodného pre túto vekovú kategóriu obsahuje článok IX. ods. 1 a 2 JSO, podľa ktorého kategória nevhodné pre maloletých do 7 rokov sa zaoberá primárne pocitmi strachu, ktoré môžu byť vyvolané u detí programami, ktoré obsahujú situácie tu príkladmo uvedené, či už ide o strach z neznáma, z ohrozenia rodinných vzťahov, strach zo zvierat alebo obdobné.

Program „Senzi Senzus mix" však obsahoval obscénne vystupovanie, sexuálne narážky, prezentáciu negatívneho správania ako je pitie alkoholu a slovné narážky na branie drog. Aj keď nemožno poprieť, že predmetný obsah bol prezentovaný s veľkou dávkou nadsázky, súd sa stotožnil s názorom odporcu, že obsah predmetného programu prekročil hranice kategórie „nevhodné pre maloletých do 7 rokov" a naplnil obsah kategórie „nevhodné pre maloletých do 12 rokov".

Navrhovateľka tým, že odvysielaný program označila piktogramom „nevhodnosti" pre nižšiu vekovú kategóriu ako jej ukladal čl. VIII. ods. 1 JSO, neuplatnila JSO riadne, čo odporkyňa dôvodne považovala za nesplnenie povinnosti stanovenej v § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. Pripustenie iného výkladu by znamenalo popretie zmyslu a účelu samotného zákona, preto súd na námietky navrhovateľky v tomto smere neprihliadol.

Vzhľadom na to, že u navrhovateľky išlo o opakované porušenie citovaného ustanovenia (rozhodnutím č. RP/184/2004 jej bola uložená pokuta 50 000 Sk v súlade s ustanovením § 67 ods. 3 citovaného zákona jej uložila príslušnú sankciu - pokutu vo výške 100 000 Sk.

Pretože vo veci bol náležitým spôsobom zistený skutkový stav veci, na ktorý boli správne aplikované relevantné ustanovenia zákona, pričom napadnuté rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného

v zmysle ustanovení zákona č. 71/1967 Zb., Najvyšší súd Slovenskej republiky ho podľa § 250q ods. 2 OSP ako vecne správne potvrdil

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z ustanovenia § 250k ods. 1 OSP, podľa ktorého takúto náhradu možno priznať len navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech.

V súlade s ustanovením § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch súd zaviazal navrhovateľku vzhľadom na neúspech v konaní k úhrade poplatku, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Táto povinnosť bude považovaná za splnenú, ak navrhovateľka na pripojenú výzvu nalepí kolkové známky v predpísanej výške.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možno podať do 30 dní od doručenia. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, a akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave 26. júna 2005

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky -10- BRATISLAVA

JUDr. Anežka Kellová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: